

Ezt az oldalt gépi fordítással [\[Link\]](#) fordították le. A gépi fordításokban előfordulhatnak az egyértelműséget és a pontosságot potenciálisan csökkentő hibák; az ombudsman nem vállal felelősséget az esetleges eltérésekért. A legmegbízhatóbb és jogilag korrekt tájékoztatásért olvassa el a fenti linken található, angol nyelvű forrásverziót. Bővebb információért tekintse meg [nyelvi és fordítási politikánkat \[Link\]](#).

Az európai ombudsman határozata az Európai Bizottság ellen benyújtott 2710/2009/RT sz. panasz kivizsgálásának lezárásáról

Határozat

Ügy 2710/2009/RT - **Vizsgálat megindítása** 03/12/2009 - **Határozat** 12/05/2010

A panaszos, az Európai Bizottság volt tisztviselője balesetet követően rokkantsági nyugdíjban részesül. A balesetet követően a Bizottsághoz fordult olyan biztosítási ellátásokért, amelyekre jogosult volt. Nem volt elégedett a Bizottságnak mind rokkantsági rátájára, mind biztosítási ellátásainak teljes összegére vonatkozó javaslatával. Ezért kérte az orvosi bizottság összehívását. 2009. július 23-án, az orvosi bizottság végleges határozatát követően a Bizottság tájékoztatta a panaszost, hogy jogosult a számára már teljesített kifizetéseken felül 9 545,31 EUR-ra. A Bizottság azonban nem fizette meg neki ezt az összeget. A panaszos ezért az ombudsmanhoz fordult.

Panaszában azt állította, hogy a Bizottság nem fizette meg számára az állandó rokkantsági rátájának megfelelő összeget, jöllehet tájékoztatta őt erről, és félrevezető információkat szolgáltatott számára. Azt kérte, hogy a Bizottság fizesse meg a késedelmet és fizessen kamatot.

2010. január 4-én kelt levelében a panaszos arról tájékoztatta az ombudsmant, hogy időközben a Bizottság kifizette az esedékes összeget a késedelmi kamatokkal együtt. Véleményében a Bizottság megerősítette a fenti tényeket.

A fentiek fényében az ombudsman úgy ítélte meg, hogy a Bizottság megfelelő lépéseket tett az ügy rendezésére. Ezért lezárta az ügyet.

A PANASZ HÁTTERÉRŐL

1. A panaszos, az Európai Bizottság volt tisztviselője balesetet követően rokkantsági nyugdíjban részesül. A balesetet követően kártalanítási biztosítási ellátást igényelt, amelyre a személyzeti szabályzat 73. cikke és „Az Európai Közösségek tisztviselőinek baleseti és foglalkozási megbetegedés elleni biztosításáról szóló közös szabályok” (a továbbiakban: baleseti szabályok) alapján jogosult volt.

2. 2006. március 18-án a panaszos a személyzeti szabályzat 90. cikkének (2) bekezdése alapján panaszt nyújtott be a Bizottsághoz, amelyben lényegében azzal érvelt, hogy a Bizottság visszaélészerűen késleltette a felelősségbiztosítási követelésére vonatkozó döntését. A Bizottság elismerte a panaszos ügyének kezeléséhez szükséges hosszú időt, de tagadta az ebből eredő késedelem visszaélészerű jellegét, és kijelentette, hogy az ügy összetettsége indokolja a lezáráshoz szükséges időt.

3. 2006. augusztus 28-án a panaszos egy 2782/2006/ (MHZ)RT számon nyilvántartásba vett panasszal fordult az ombudsmanhoz. A vizsgálatot követően az ombudsman két hivatali visszasságot állapított meg az ügy Bizottság általi kezelése során, és két kritikai észrevételt tett a panaszos kártalanítási biztosítási juttatásainak késedelmes kifizetésével és a helyes hivatali magatartásról szóló törvénykönyv [1] 12. cikkének megsértésével kapcsolatban.

4. 2008. február 18-án a panaszos új panaszt nyújtott be az ombudsmanhoz a Bizottság ellen (492/2008/RT. sz. *panasz*), amelyben kijelentette, hogy nem elégedett a rokkantsági rátára és a kártérítési biztosítási ellátások összegére vonatkozó bizottsági javaslattal. Ezért kérte az orvosi bizottság összehívását. Azt állította, hogy a Bizottság tisztességtelenül járt el, és megkísérelte befolyásolni az orvosi bizottság munkáját az intézmény magánbiztosítója javára. 2008. március 4-i válaszában az ombudsman arra az álláspontra helyezkedett, hogy a panaszos által benyújtott bizonyítékok alapján nem áll fenn elegendő indok a panaszával kapcsolatos vizsgálat megindítására.

5. 2009. július 23-án a Bizottság tájékoztatta a panaszost arról, hogy 2009. június 9-én megkapta az orvosi bizottság végleges jelentését, amely megállapítja az állandó rokkantsági rátáját. Hozzátette, hogy 2009. június 17-én továbbította a jelentést a biztosítótársaságának. Jelezte, hogy a biztosítótársaság megállapodásának kézhezvételét követően az állandó rokkantsági rátának megfelelő egyenlegkifizetést teljesít.

6. 2009. július 27-én a Bizottság tájékoztatta a panaszost arról, hogy az Orvosi Bizottság jelentése alapján úgy határozott, hogy tartós rokkantsági arányának 64,5%-nak kell lennie. Jelezte, hogy már két ideiglenes kifizetés történt számára, nevezetesen: (i) 2005. november 1-jén 40%-os rokkantsági arálynak megfelelő; és ii. 2006. november 2-án 23,5%-os rokkantsági arálynak felel meg. Következésképpen a Bizottság a fennmaradó 1%-os rokkantsági rátának, azaz 9 545.31 eurónak megfelelő egyenlegkifizetést teljesítené.

7. 2009. augusztus 25-én és szeptember 3-án a panaszos ügyvédje megkereste a Bizottság szolgálatait. Rámutat arra, hogy a Bizottság még mindig nem teljesítette a 9 545.31 euró összegű egyenlegkifizetést.

8. 2009. szeptember 10-én a Bizottság (PMO [2]) válaszolt a fenti két levélre. Kijelentette, hogy magánbiztosító társasága 2009. augusztus 25-én teljesítette az egyenlegkifizetést a panaszos bankszámlájára.

9. 2009. szeptember 29-én a panaszos ügyvédje válaszolt a Bizottság 2009. szeptember 10-i levelére. Kijelentette, hogy ügyfele még nem kapta meg az utolsó kifizetést, és kérte a Bizottságot, hogy fejtse ki a késedelmet. Ezenkívül rámutatott arra, hogy ügyfele jogosult arra, hogy a késedelmi kamatok megfizetését kérje a Bizottságtól.

10. A Bizottság 2009. október 15-én válaszolt a fenti levélre. Kijelentette, hogy „*az egyenlegkifizetést illetően félreértés történt*”. A biztosítótársasággal folytatott konzultációt követően a Bizottság megállapította, hogy a kifizetésre 2009. augusztus 25-e helyett 2009. szeptember 30-án került sor. A Bizottság sajnálatát fejezte ki a helyzet miatt. Ugyanakkor rámutatott, hogy a két hónapos késedelem nem tekinthető „ésszerűtlennek”, mivel „az ilyen kifizetések szokásos határideje hat hét”. Ezenkívül nincs jogalap a kért kamatfizetés igazolására.

11. 2009. október 22-én a panaszos ügyvédje ismét megkereste a Bizottság szolgálatait. Emlékeztet arra, hogy közel három hónappal azután, hogy a Bizottság elfogadta 2009. július 27-i határozatát, az egyenleg kifizetésére még mindig nem került sor. Azt kérte a Bizottságtól, hogy: az egyenlegkifizetés haladéktalan teljesítése; és ii. késedelmi kamat fizetése.

12. 2009. november 3-án a panaszos ismét az ombudsmanhoz fordult.

A VIZSGÁLAT TÁRGYA

13. Az ombudsmanhoz benyújtott panaszában a panaszos a következő állítást és állítást terjesztette elő.

Állítás :

A Bizottság i. elmulasztotta kifizetni az állandó rokkantsági rátájának megfelelő egyenlegkifizetést, jöllehet tájékoztatta őt erről; és ii. félrevezető tájékoztatást nyújtott számára a fenti kifizetéssel kapcsolatban.

Követelés :

A Bizottságnak teljesítenie kell az egyenlegkifizetést, és kamatot kell fizetnie a késedelemért.

A VIZSGÁLAT

14. 2009. december 3-án az ombudsman vizsgálatot indított.

15. 2010. január 4-én a panaszos további levelezést küldött e panaszával kapcsolatban. 2010. március 2-án a Bizottság megküldte véleményét a jelen panasszal kapcsolatban, amelyet a panaszosnak az észrevételek megtételére való felhívással továbbított.

16. A panaszos 2010. március 25-én küldte meg észrevételeit.

AZ OMBUDSMAN ELEMZÉSE ÉS KÖVETKEZTETÉSEI

A. Az egyenlegkifizetés kifizetésének állítólagos elmulasztása, valamint a pontos információk és a kapcsolódó követelés rendelkezésre bocsátása

Az ombudsmanhoz benyújtott érvek

17. 2010. január 4-i levelében a panaszos első ízben tájékoztatta az ombudsmant, hogy 2009. október 23-án (azaz a jelen panasznak az ombudsmanhoz történő benyújtását megelőzően) ügyvédje a személyzeti szabályzat 90. cikkének (2) bekezdése alapján fellebbezést nyújtott be a Bizottság 2009. július 27-i határozata ellen. Rámutatott, hogy a jelen fellebbezés tárgya arra a kérdésre is kiterjedt, hogy a Bizottság nem teljesítette a kártalanítási biztosítási ellátások egyenlegének kifizetését.

18. A panaszos megemlíttette, hogy 2009. november 9-én, miután benyújtotta ezt a panaszt az ombudsmannak, a Bizottság a kártalanítási biztosítási ellátásoknak megfelelő egyenlegkifizetést teljesítette. Ezenkívül 2009. november 23-án a Bizottság késedelmi kamatot fizetett neki.

19. A panaszos szerint a kártalanítási biztosítási ellátások egyenlegének kifizetése azért késett, mert a Bizottság, azaz a PMO tévedésből teljesítette a kifizetést a panaszos régi bankszámlájára.

20. Végül a panaszos rámutatott, hogy az ombudsman által a 2782/2006/(MHZ)RT vizsgálat keretében tett két kritikai észrevétel ellenére a Bizottság nem javította adminisztratív szolgálatai minőségét. A 2010. január 4-i levelében benyújtott új információk fényében a panaszos azt javasolta, hogy az ombudsman saját kezdeményezésű vizsgálatot indítson az ügyben, amennyiben úgy dönt, hogy lezárja az ügyet.

21. Véleményében a Bizottság kifejtette, hogy 2009. június 17-én megküldte az orvosi bizottság jelentését a biztosítótársaságnak annak érdekében, hogy kiegészítő átvételi elismervényt kapjon. A biztosítótársaság benyújtotta a szóban forgó átvételi elismervényt. Ezért 2009. július 27-én a Bizottság megküldte a panaszosnak a végleges rokkantsági rátára vonatkozó végleges határozatát, és felkérte a biztosítótársaságot, hogy teljesítse a megfelelő egyenlegkifizetést.

22. A Bizottság megállapította, hogy a kapcsolt vállalkozások főszabály szerint egy hónapos határidőn belül kapnak kifizetést. A panaszos ügyvédjének 2009. augusztus 25-i levelét

követően a Bizottság megkérdezte a biztosítótársaságot, hogy teljesítette-e a kifizetést. A biztosítótársaság megerősítette, hogy ezt megtette.

23. 2009. szeptember 29-én a Bizottság, miután megkapta a panaszos ügyvédjének második levelét, felvette a kapcsolatot a biztosítótársasággal. Az ellenőrzést követően a biztosítótársaság megállapította, hogy a kifizetés tévedésből a panaszos régi bankszámlájára történt. A Bizottság felkérte a biztosítótársaságot, hogy fizesse ki a kifizetést egy másik bankszámlára, és fizesse ki a panaszos késedelmi kamatait. A biztosítótársaság így tett. A Bizottság rámutatott, hogy nem várható el tőle, hogy tudja, hogy a panaszos időközben megváltoztatta bankszámláját.

24. Észrevételeiben a panaszos elégedetlenségét fejezte ki a Bizottság álláspontjával. Azzal érvelt, hogy a Bizottság számos hibát követett el a kártalanítási biztosítási ellátások kifizetésével kapcsolatban, nevezetesen: i. helytelenül járt el, amikor a kártérítési biztosítási ellátások kifizetését ahhoz kötötte, hogy a biztosítónak jóvá kell hagynia az orvosi bizottság jelentését; II) a panaszos ajánlott levelet küldött a Bizottságnak, amelyben kellő időben tájékoztatta a bankszámladatainak változásáról; III) a biztosító a nem megfelelő bankszámlára két külön alkalommal történő befizetést követően semmilyen intézkedést nem tett; IV) a Bizottság a panaszos ügyvédjének 2009. augusztus 25-én kelt levelének kézhezvételét követően késedelem nélkül járt el, amelyben tájékoztatták arról, hogy a kifizetésre nem került sor; V) a Bizottság helytelenül járt el, amikor csak 5,50%-os kamatot alkalmazott a késedelmi kamat kiszámításához.

Az ombudsman értékelése

25. Az ombudsman úgy véli, hogy a Bizottság azáltal, hogy teljesítette a panaszos kártalanítási biztosítási juttatásainak egyenlegét, és kamatot fizetett a felmerült késedelemért, eleget tett a panaszos eredeti panaszában benyújtott követelésnek.

26. Ami a panaszos azon érvét illeti, miszerint a kifizetés azért késett, mert a Bizottság tévesen fizette be az egyenlegkifizetést egy másik bankszámlára, az ombudsman megjegyzi, hogy a panaszos megkapta az esedékes összeget, valamint a késedelmi kamatokat. Az ombudsman azt is megjegyzi, hogy a Bizottság véleményében megerősítette a fenti tényeket. Ezért nem tartja hasznosnak a jelen vizsgálat folytatását.

27. Az ombudsman úgy véli, hogy a Bizottság megfelelő lépéseket tett az ügy rendezésére.

28. Végezetül az ombudsman tudomásul veszi a panaszos azon javaslatát, hogy saját kezdeményezésű vizsgálatot indítson a PMO ügyével és hasonló ügyeivel kapcsolatban, és azt a jövőbeli saját kezdeményezésű vizsgálatokra vonatkozó egyéb javaslatok keretében fogja megvizsgálni.

B. Következtetések

A panasz kivizsgálása alapján az ombudsman a következő következtetéssel zárja le:

A Bizottság lépéseket tett az ügy rendezése érdekében.

A panaszost és a Bizottságot tájékoztatni fogják erről a döntésről.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

Kelt Strasbourgban, 2010. május 12-én.

[1] 2782/2007/(MHZ)RT határozat, elérhető az ombudsman honlapján:

<http://www.ombudsman.europa.eu/cases/decision.faces/en/3225/html.bookmark> [Link].

[2] A Személyi Juttatásokat Kezelő és Kifizető Hivatal.